TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 4. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība — Regula (EK) Nr. 338/97 — 11. pants — Importa atļaujas nederīgums, kas attiecas tikai uz tiem dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas nederīguma pamats

Lieta C-532/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* (Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 20. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 9. oktobrī, tiesvedībā

Sofia Zoo

pret

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Ungārijas valdības vārdā – *K. Szíjjártó*, kā arī *M. Fehér* un *G. Szima*, pārstāvji,

— Beļģijas valdības vārdā – *J. Van Holm* un *T. Materne*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *K. Mifsud-Bonnici* un *A. Sipos*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – ungāru.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1996. gada 9. decembra Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 1. lpp.), 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts strīdā starp *Sofia Zoo* (Sofijas Zooloģiskais dārzs, Bulgārija) un Ungārijas *Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség* (Valsts galvenā vides un dabas aizsardzības un ūdens apsaimniekošanas lietu inspekcija, turpmāk tekstā – "Valsts galvenā inspekcija") par pēdējās minētās lēmumu izdot rīkojumu konfiscēt 17 Tanzānijas izcelsmes savvaļas dzīvnieku īpatņus.

Atbilstošās tiesību normas

Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām

3 Vašingtonā 1973. gada 3. martā parakstītās Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*Recueil des traités des Nations unies*, 993. sēj., Nr. I-14537; turpmāk tekstā – "*CITES*") mērķis ir nodrošināt, lai starptautiskā tirdzniecība ar tās pielikumā minētajām sugām, kā arī ar to daļām vai no tām iegūtajiem izstrādājumiem neapdraudētu bioloģisko daudzveidību un būtu balstīta uz savvaļas sugu ilgtspējīgu izmantošanu.

4 Šī konvencija Eiropas Savienībā tika ieviesta 1984. gada 1. janvārī saskaņā ar Padomes 1982. gada 3. decembra Regulu (EEK) Nr. 3626/82 par Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām izpildi Kopienā (OV L 384, 1. lpp.). Šī regula tika atcelta ar Regulu Nr. 338/97, kuras 1. panta otrajā daļā ir noteikts, ka šo regulu piemēro atbilstīgi *CITES* mērķiem, principiem un noteikumiem.

5 *CITES* VI panta 5. punktā ir noteikts:

"Katram īpatņu pārvadāšanas gadījumam būs nepieciešama sava atļauja vai sertifikāts."

Savienības tiesības

6 Regulas Nr. 338/97 preambulas 5. un 17. apsvērums ir formulēti šādi:

"5) tā kā šīs regulas īstenošanai ir nepieciešami kopīgi nosacījumi to dokumentu izsniegšanai, lietošanai un uzrādīšanai, kuri attiecas uz atļaujām ievest [Savienībā], eksportēt vai reeksportēt no [Savienības] šajā regulā iekļauto sugu īpatņus; tā kā ir jāpieņem īpaši noteikumi attiecībā uz īpatņu tranzītu caur [Savienību];

[..]

17) tā kā, lai garantētu atbilstību šai regulai, ir svarīgi, lai dalībvalstis uzliktu sankcijas par pārkāpumiem piemērotā un pārkāpuma raksturam un smagumam atbilstīgā veidā".

7 Šīs regulas 4. pantā ir noteikts:

"1. Uz A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ievešanu [Savienībā] attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ievešanas punktā.

Importa atļauju var izdot tikai saskaņā ar 6. punktā noteiktajiem ierobežojumiem un tad, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

[..]

b) i) pretendents ar dokumentiem pierāda, ka īpatņi ir iegūti saskaņā ar tiesību aktiem par attiecīgo sugu aizsardzību; Konvencijas papildinājumos uzskaitīto īpatņu importa gadījumā no trešām valstīm tā ir eksporta atļauja vai reeksporta sertifikāts, vai tā kopija, ko saskaņā ar Konvenciju izsniegusi eksporta vai reeksporta valsts kompetentā iestāde;

[..]

[..]

e) pēc konsultācijām ar kompetento zinātnisko iestādi uzraudzības iestāde pārliecinās, vai nav citu ar sugas saglabāšanu saistītu faktoru, kas būtu pret importa atļaujas izsniegšanu,

un

f) gadījumā, ja ievešana notikusi no jūras, uzraudzības iestāde pārliecinās, ka visi dzīvie īpatņi ir sagatavoti un tiek transportēti tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības apdraudējuma vai cietsirdīgas apiešanās risku.

2. Uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ievešanu [Savienībā] attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ievešanas punktā.

Importa atļauju izdod tikai saskaņā ar 6. punktā noteiktajiem ierobežojumiem un ja:

a) pēc pieejamo datu un katra zinātnieku darba grupas atzinuma izskatīšanas kompetentā zinātniskā iestāde dara zināmu, ka ievešana [Savienībā] nenodarītu kaitējumu sugu saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija, ņemot vērā pašreizējo vai gaidāmo tirdzniecības apjomu. Šis atzinums ir derīgs turpmākam importam, kamēr iepriekšminētie aspekti nav ievērojami mainījušies;

b) pretendents ar dokumentiem pierāda, ka paredzētā dzīvā īpatņa uzņemšanas vieta galamērķī ir atbilstīgi aprīkota tā saglabāšanai un pienācīgai aprūpei;

c) ir ievēroti 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, e) un f) apakšpunktā minētie nosacījumi.

[..]

6. Konsultējoties ar attiecīgajām izcelsmes valstīm saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru un ņemot vērā zinātniskās darba grupas atzinumus, [Eiropas] Komisija var noteikt vispārīgus ierobežojumus vai ierobežojumus ievešanai [Savienībā] attiecībā uz dažām izcelsmes valstīm:

a) pamatojoties uz 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā un e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, attiecībā uz A pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem;

b) pamatojoties uz 1. punkta e) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, attiecībā uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņiem;

un

c) B pielikumā uzskaitīto sugu dzīvu īpatņu ievešanai, kam ir augsts mirstības līmenis transportēšanas laikā vai par ko ir noskaidrots, ka tie parasti nebrīvē nenodzīvo to potenciālajam mūža ilgumam proporcionāli atbilstīgu laiku,

vai

d) to sugu dzīvu īpatņu ievešanai, par kurām ir noskaidrots, ka to ievešana [Savienības] dabiskajā vidē būtu ekoloģisks drauds vietējām [Savienības] savvaļas dzīvnieku un augu sugām.

Komisija reizi ceturksnī publicē šo ierobežojumu sarakstu, ja tāds ir, [*Eiropas Savienības] Oficiālajā Vēstnesī*.

[..]"

8 Minētās regulas 9. panta 4. un 5. punkts ir formulēti šādi:

"4. Ja dzīvu B pielikumā uzskaitīto sugu īpatni pārvieto [Savienības] robežās, īpatņa īpašnieks var to atstāt tikai pēc tam, kad ir pārliecinājies, ka paredzamais saņēmējs ir atbilstīgi informēts par mājvietu, aprīkojumu un praksi, kas nepieciešama, lai nodrošinātu īpatņa pienācīgu aprūpi.

5. Ja kādi dzīvi īpatņi tiek [Savienībā] ievesti, izvesti no tās vai pārvadāti pa to vai arī atrodas tajā jebkurā tranzīta vai pārvadājuma posmā, tos sagatavo, pārvieto un par tiem rūpējas tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības bojājuma vai nežēlīgas apiešanās risku un, attiecībā uz dzīvniekiem, lai būtu atbilstība [Savienības] tiesību aktiem par dzīvnieku aizsardzību transportēšanas laikā."

9 Šīs pašas regulas 11. panta "Atļauju un sertifikātu derīgums un īpašie nosacījumi" 1. un 2. punktā ir paredzēts:

"1. Neskarot stingrākus pasākumus, ko dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt, saskaņā ar šo regulu dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas un sertifikāti ir derīgi visā [Savienībā].

2.

a) Tomēr jebkura šāda atļauja vai sertifikāts, kā arī jebkura uz to pamata izsniegta atļauja vai sertifikāts tiek uzskatīts par nederīgu, ja kompetenta iestāde vai Komisija pēc konsultēšanās ar kompetento iestādi, kas izsniegusi atļauju vai sertifikātu, nosaka, ka tas ticis izsniegts, pamatojoties uz nepareizu pieņēmumu, ka izsniegšanai nepieciešamie nosacījumi ir izpildīti;

b) īpatņus, kas atrodas dalībvalsts teritorijā un uz kuriem attiecas šādi dokumenti, dalībvalstu kompetentās iestādes aiztur un var konfiscēt."

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 16. panta 4. punktu:

"Ja dzīvs kādas sugas īpatnis, kura ir uzskaitīta B vai C pielikumā, nonāk [Savienības] ievešanas punktā bez attiecīgas derīgas atļaujas vai sertifikāta, īpatnis jāaiztur un to var konfiscēt, vai, ja saņēmējs atsakās īpatni atzīt, par ievešanas punktu atbildīgās dalībvalsts kompetentās iestādes var, ja nepieciešams, atteikties pieņemt sūtījumu un pieprasīt, lai ekspeditors nogādā īpatni atpakaļ izbraukšanas vietā."

Ungārijas tiesības

11 Valdības dekrēta 292/2008 (XII.10), ar ko paredz atsevišķus noteikumus to starptautisko un Eiropas Kopienu tiesību aktu izpildei, kuri reglamentē starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (turpmāk tekstā – "valdības dekrēts"), 20. panta 1. un 2. punktā un 4. punkta a) un b) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Ja, turot, pārvadājot vai tirgojot [Regulas Nr. 338/97] A līdz D pielikumā norādīto sugu īpatņus, attiecīgā persona nevar uzrādīt nepieciešamo atļauju vai sertifikātu vai ja ar šo īpatņu pārvadāšanu tiek pārkāpti normatīvie vai administratīvie akti par īpatņu pārvadāšanu, 3. panta 3. punktā norādītā iestāde – izņemot 4. panta 1. punktā minēto iestādi – uz vietas veicamo pasākumu ietvaros aiztur īpatņus, sagatavo protokolu un atbilstoši attiecīgajiem tiesību aktiem veic pasākumus, ko tā 48 stundu laikā paziņo 4. panta 1. punktā minētajai iestādei un administratīvajai iestādei. 4. panta 1. punktā minētā iestāde veic pasākumus, lai izvietotu aizturētos dzīvos īpatņus, ņemot vērā administratīvās iestādes viedokli.

2. 4. panta 1. punktā minētā iestāde pēc tās veiktās pārbaudes vai saskaņā ar 1. punktu veiktās aizturēšanas aiztur īpatņus, kuru turētājs pārbaudes laikā nepierāda to importēšanas, eksportēšanas, reeksportēšanas vai turēšanas likumību, un pieprasa attiecīgajai personai noteiktajā termiņā iesniegt dokumentus, kas apliecina īpatņu izcelsmi.

[..]

4. 4. panta 1. punktā paredzētā iestāde:

a) konfiscē īpatņus, attiecībā uz kuriem turētājs noteiktajā termiņā nav iesniedzis to izcelsmi apliecinošus dokumentus,

b) konfiscē īpatņus, kuru turēšana ir nelikumīga.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 2011. gada 17. janvārī attiecībā uz Serbijas pilsoni, viņam ieceļojot Ungārijā, tika veikta kontrole uz robežas, jo viņa vadītajā automašīnā tika vesti 17 Tanzānijas izcelsmes savvaļas dzīvnieku īpatņi, proti, divi Āfrikas ērgļi (*hieraaetus spilogaster*), četri Verro ērgļi (*aquila verreauxii*), divi kareivīgie ērgļi (*polemaetus bellicosus*), viens āksta ērglis (*terathopius ecaudatus*), trīs kroņa ērgļi (*stephanoaetus coronatus*), divi Āfrikas ausainie grifi (*torgos tracheliotus*) un trīs Āfrikas grifi (*gyps africanus*). Papildus tiem pārbaudītā persona veda arī desmit raibās vārnas vai baltvēdera vārnas (*corvus albus*) un desmit baltkakla kraukļus (*corvus albicollis*). Lai apliecinātu minēto dzīvnieku izcelsmi, viņš uzrādīja Bulgārijas iestāžu izsniegtas importa atļaujas *CITES* kopiju. No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pavaddokumenti liecina, ka šie dzīvnieku īpatņi tika vesti no Nīderlandes uz *Sofia Zoo* Bulgārijā, lai izietu karantīnu, no kurienes tos bija paredzēts nosūtīt atpakaļ uz Nīderlandi, šķērsojot Ungāriju.

13 Vides aizsardzības iestāde aizturēja kravu un nosūtīja visus šos dokumentus *Vidékfejlesztési Minisztérium* (Lauku attīstības ministrija) kā kompetentajai iestādei atbilstoši *CITES* un Regulai Nr. 338/97, kas pārbaudīja šo savvaļas dzīvnieku importa likumību. Šīs procedūras ietvaros minētā ministrija apspriedās ar Komisiju un Bulgārijas kompetento iestādi.

14 Komisija uzskatīja, ka attiecīgie dzīvnieku īpatņi ir jākonfiscē, jo Zinātniskās analīzes grupa (turpmāk tekstā – "ZAG") 2009. gada 30. jūnijā bija nolēmusi, pirmkārt, ka ir jāaptur kareivīgo ērgļu un āksta ērgļu importēšana, un 2009. gada 11. septembrī bija nolēmusi, otrkārt, ka vispirms ir jāapspriežas ar

ZAG attiecībā uz Āfrikas ausainajiem grifiem un kroņa ērgļiem. Tā kā Bulgārijas kompetentā iestāde šos ZAG lēmumus tomēr nebija ņēmusi vērā, Komisija uzskatīja, ka tās izsniegtās atļaujas *Sofia Zoo* būtu jāuzskata par nederīgām.

15 Ar 2011. gada 9. februāra lēmumu Lauku attīstības ministrija, ņemot vērā iepriekš minēto, nolēma aizturēt kravu – izņemot desmit baltvēdera vārnas un baltkakla kraukļus, kas neietilpst ne *CITES*, ne Regulas Nr. 338/97 piemērošanas jomā, – saskaņā ar valdības dekrēta 20. panta 2. punktu un pieprasīja *Sofia Zoo* iesniegt dokumentus, kas apliecina attiecīgo dzīvnieku īpatņu importēšanas, turēšanas un tirdzniecības likumību.

16 Tā kā *Sofia Zoo* noteiktajā termiņā neiesniedza pieprasītos dokumentus, Lauku attīstības ministrija ar 2011. gada 28. aprīļa lēmumu konfiscēja 17 Tanzānijas izcelsmes dzīvnieku īpatņus saskaņā ar valdības dekrēta 20. panta 4. punktu un ievietoja tos Ungārijas zooloģiskajos dārzos.

17 *Sofia Zoo* vērsās *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* (Budapeštas Administratīvo un darba lietu tiesa) ar prasību atcelt šo lēmumu par konfiskāciju. Šī prasība ir vērsta pret Valsts galveno inspekciju, kas ir Lauku attīstības ministrijas tiesību pārņēmēja.

18 Konkrētāk, šīs *Sofia Zoo* prasības priekšmets ir atcelt minēto lēmumu par konfiskāciju un piespriest Valsts galvenajai inspekcijai uzsākt jaunu procedūru, lūdzot, galvenokārt, šo lēmumu atcelt pilnībā vai, pakārtoti, daļēji. *Sofia Zoo* lūdz arī atkārtoti pārbaudīt lēmumu par aizturēšanu. *Sofia Zoo* uzskata, ka importa atļauju nederīgums varot attiekties vienīgi uz astoņiem dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem attiecas to nederīguma pamats, t.i., diviem kareivīgajiem ērgļiem, vienu āksta ērgli, diviem Āfrikas ausainajiem grifiem un trīs kroņa ērgļiem, un tātad aizturēt un konfiscēt var tikai minētos dzīvniekus, nevis pārējos deviņus īpatņus, uz kuriem attiecas Regula Nr. 338/97, proti, divus Āfrikas ērgļus, četrus Verro ērgļus un trīs Āfrikas grifus.

19 Valsts galvenā inspekcija savukārt lūdz šo prasību atcelt tiesību aktu noraidīt. Tā uzskata, ka ir jāaiztur un jākonfiscē visi savvaļas dzīvnieku īpatņi, kuriem ir piemērojama Regula Nr. 338/97, nevis tikai tie, uz kuriem attiecas importa atļaujas nederīguma pamats, jo šajā regulā neesot paredzēts daļējs atļaujas nederīgums. Turklāt Valsts galvenā inspekcija norāda, ka kaitējuma veselībai risks esot vēl viens iemesls, kura dēļ atļaujas ir jāaplūko kā viens veselums un nederīguma gadījumā – neatkarīgi no nederīguma pamata – ir jāaiztur un jākonfiscē visi ar šo atļauju aptvertie dzīvnieku īpatņi.

20 Šādos apstākļos *Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai saskaņā ar [Regulas Nr. 338/97] 11. panta 2. punkta a) apakšpunktu atļaujas un sertifikāti ir jāuzskata par nederīgiem tikai attiecībā uz īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas nederīguma pamats, vai tomēr arī attiecībā uz pārējiem īpatņiem, kas tāpat ir norādīti atļaujā vai sertifikātā?

2) Vai saskaņā ar [Regulas Nr. 338/97] 11. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāaiztur un var tikt konfiscēti visi īpatņi, kas ir norādīti atbilstoši [šīs regulas 11. panta 2. punkta a) apakšpunktam] par nederīgu atzītajā atļaujā vai sertifikātā, vai tomēr tikai tie, uz kuriem faktiski attiecas nederīguma pamats?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Uzdodot savus prejudiciālos jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka importa atļauja, kas neatbilst šīs regulas nosacījumiem, ir jāuzskata par nederīgu tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas šīs importa atļaujas nederīguma pamats, un tādējādi šie īpatņi ir vienīgie, kas tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tie atrodas, ir jāaiztur un, iespējams, jākonfiscē.

22 Saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta a) apakšpunktu "jebkura šāda atļauja vai sertifikāts, kā arī jebkura uz to pamata izsniegta atļauja vai sertifikāts tiek uzskatīts par nederīgu, ja kompetenta iestāde vai Komisija pēc konsultēšanās ar kompetento iestādi, kas izsniegusi atļauju vai sertifikātu, nosaka, ka tas ticis izsniegts, pamatojoties uz nepareizu pieņēmumu, ka izsniegšanai nepieciešamie nosacījumi ir izpildīti". Minētā panta 2. punkta b) apakšpunktā ir precizēts, ka "īpatņus, kas atrodas dalībvalsts teritorijā un uz kuriem attiecas šādi dokumenti, dalībvalstu kompetentās iestādes aiztur un var konfiscēt".

23 Tādējādi Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams, ņemot vērā šīs regulas mērķus un kontekstu, kādā šī tiesību norma iekļaujas.

24 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 338/97 vispārējo uzbūvi, ir jānorāda, ka 17 pamatlietā aplūkotie savvaļas dzīvnieku īpatņi ir ietverti šīs regulas B pielikumā. Saskaņā ar minētās regulas 4. panta 2. punkta pirmo daļu "uz B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņu ievešanu [Savienībā] attiecas nepieciešamās pārbaudes un galamērķa dalībvalsts uzraudzības iestādes izdotas importa atļaujas uzrādīšana robežas muitas iestādē ievešanas punktā".

25 Tādējādi no šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka Regula Nr. 338/97 ļauj izsniegt vienu importa atļauju attiecībā uz vairāku dažādu sugu īpatņiem, kas ir ietverti šīs regulas B pielikumā un kas tiek pārvadāti vienā un tajā pašā kravā. Turklāt šāda minētās regulas 4. panta 2. punkta pirmās daļas interpretācija atbilst *CITES* VI panta 5. punktam, kurā ir paredzēts, ka "katram īpatņu pārvadāšanas gadījumam būs nepieciešama sava atļauja vai sertifikāts".

26 Regulas Nr. 338/97 4. panta 2. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka šādu importa atļauju izdod tikai saskaņā ar šī panta 6. punktā noteiktajiem ierobežojumiem un ja ir izpildīti šī paša panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

27 Saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 4. panta 6. punktu, ja, ņemot vērā pašreizējo vai gaidāmo sugas tirdzniecības apjomu, tās ievešana Savienībā nodarītu kaitējumu sugas saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija, vai ja cits ar sugas saglabāšanu saistīts faktors nepieļauj importa atļaujas izsniegšanu, Komisija var šīs regulas B pielikumā uzskaitīto sugu dzīvo īpatņu ievešanai Savienībā, kam ir augsts mirstības līmenis transportēšanas laikā vai par ko ir noskaidrots, ka tie parasti nebrīvē nenodzīvo to potenciālajam mūža ilgumam proporcionāli atbilstīgu laiku, noteikt vai nu vispārējus, vai tādus ierobežojumus, kas attiecas uz dažām izcelsmes valstīm.

28 Runājot par Regulas Nr. 338/97 4. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, importa atļaujas izsniegšanai ir izvirzīts, pirmkārt, nosacījums, ka pēc pieejamo datu un katra ZAG atzinuma izskatīšanas kompetentā zinātniskā iestāde dara zināmu, ka ievešana Savienībā nenodarītu kaitējumu sugu saglabāšanās statusam vai teritorijai, kuru apdzīvo attiecīgās sugas populācija, ņemot vērā pašreizējo vai gaidāmo tirdzniecības apjomu. Otrkārt, pretendents ar dokumentiem pierāda, ka paredzētā dzīvā īpatņa uzņemšanas vieta galamērķī ir atbilstīgi aprīkota tā saglabāšanai un pienācīgai aprūpei. Treškārt, ir jābūt izpildītiem minētās regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā un e) un f) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

29 No iepriekš izklāstītā izriet, ka atļaujas Savienībā importēt dažādu Regulas Nr. 338/97 B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņus izsniegšana izriet nevis no vispārēja visu attiecīgajā kravā pārvadāto īpatņu vērtējuma, bet gan no individuālas un padziļinātas katra attiecīgā īpatņa situācijas pārbaudes.

30 Citiem vārdiem sakot, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā attiecīgie īpatņi atrodas, ir jāpārbauda, vai attiecīgā importa atļauja ir derīga attiecībā uz katru no minētajiem īpatņiem, un minētās iestādes vērtējums attiecībā uz konkrēto dzīvnieka īpatni ne vienmēr ietekmē tās vērtējumu attiecībā uz citu īpatni.

31 Tādējādi ar to, ka importa atļauja ir nederīga, ciktāl tā attiecas uz dzīvnieku īpatņiem, kuri neatbilst Regulas Nr. 338/97 4. panta 2. un 6. punktā paredzētajiem atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, nevar tikt apšaubīts atļaujas derīgums, ciktāl tā attiecas uz īpatņiem, kas faktiski atbilst minētajiem nosacījumiem.

32 Līdz ar to importa atļaujas daļa, kas attiecas uz īpatņiem, uz kuriem attiecas nederīguma pamats, ir jāuzskata par nodalāmu no pārējām minētās atļaujas daļām, kas paliek derīgas.

33 Turklāt, kā savos rakstveida apsvērumos ir uzsvērusi Komisija, jebkāda daļēja atļaujas Savienībā importēt dažādu Regulas Nr. 338/97 B pielikumā uzskaitīto sugu īpatņus nederīguma izslēgšana radītu patvaļīgu sistēmu, kurā tāda situācija, kāda ir aplūkota pamatlietā, netiktu aplūkota tāpat kā situācija, kad uz 17 dažādu īpatņu pārvadāšanu attiecas 17 dažādi dokumenti.

34 Otrkārt, runājot par Regulas Nr. 338/97 mērķiem, ir jāatgādina, ka attiecībā uz minētās regulas A un B pielikumā uzskaitītajiem sugu īpatņiem ieviestā aizsardzības režīma mērķis ir nodrošināt cik vien iespējams pilnīgu savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, kontrolējot to tirdzniecību, atbilstīgi *CITES* mērķiem, principiem un noteikumiem (skat. spriedumu *Rubach*, C-344/08, EU:C:2009:482, 24. punkts).

35 Regulas Nr. 338/97 mērķu īstenošanu neapdraud tāda tās 11. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru, ja importa atļauja neatbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, šī atļauja ir jāuzskata par nederīgu tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas minētās atļaujas nederīguma pamats.

36 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka, runājot par dzīvnieku īpatņiem, attiecībā uz kuriem faktiski pastāv importa atļaujas nederīguma pamats saskaņā ar Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta a) apakšpunktu, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā minētie īpatņi atrodas, saskaņā ar šī panta 2. punkta b) apakšpunktu ir pienākums aizsargāt šos dzīvniekus, izdodot rīkojumu tos aizturēt un, iespējams, konfiscēt.

37 Otrkārt, runājot par dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem neattiecas importa atļaujas nederīguma pamats, Regulā Nr. 338/97 ir paredzēti pasākumi, kuru mērķis ir tos aizsargāt, ja tie tiek pārvietoti Savienībā. Šajā ziņā šīs regulas 9. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, "ja dzīvu B pielikumā uzskaitīto sugu īpatni pārvieto [Savienības] robežās, īpatņa īpašnieks var to atstāt tikai pēc tam, kad ir pārliecinājies, ka paredzamais saņēmējs ir atbilstīgi informēts par mājvietu, aprīkojumu un praksi, kas nepieciešama, lai nodrošinātu īpatņa pienācīgu aprūpi". Turklāt minētās regulas 9. panta 5. punktā ir noteikts, ka šādus dzīvnieku īpatņus "sagatavo, pārvieto un par tiem rūpējas tā, lai samazinātu ievainojuma, veselības bojājuma vai nežēlīgas apiešanās risku un, attiecībā uz dzīvniekiem, lai būtu atbilstība [Savienības] tiesību aktiem par dzīvnieku aizsardzību transportēšanas laikā".

38 Līdz ar to gan no Regulas Nr. 338/97 vispārējās uzbūves, gan no tās mērķiem izriet, ka šīs regulas 11. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka importa atļauja, kas neatbilst minētās regulas nosacījumiem, ir jāuzskata par nederīgu tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas šīs importa atļaujas nederīguma pamats.

39 Tāpat tas tā ir saistībā ar Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta b) apakšpunktu, jo šī pēdējā minētā tiesību norma ir piemērojama tikai tiem dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem attiecas šī panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie dokumenti.

40 Tādējādi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas attiecīgie īpatņi, drīkst aizturēt un konfiscēt tikai tos īpatņus, uz kuriem faktiski attiecas importa atļaujas nederīguma pamats.

41 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 338/97 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka importa atļauja, kas neatbilst šīs regulas nosacījumiem, ir jāuzskata par nederīgu tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas šīs importa atļaujas nederīguma pamats, un tādējādi šie īpatņi ir vienīgie, kas tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tie atrodas, ir jāaiztur un, iespējams, jākonfiscē.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1996. gada 9. decembra Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka importa atļauja, kas neatbilst šīs regulas nosacījumiem, ir jāuzskata par nederīgu tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz dzīvnieku īpatņiem, uz kuriem faktiski attiecas šīs importa atļaujas nederīguma pamats, un tādējādi šie īpatņi ir vienīgie, kas tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tie atrodas, ir jāaiztur un, iespējams, jākonfiscē.

[Paraksti]